

מסורת הש"ס

לא שכיחא שכרות. אין דרך להשתכר מצד...
כיליה עשוי להשתכר בסעודתו: הכון לקראת אלוהיך.
לפניו רמי פוזמקי. ונתן אנפילאות משוכים כרגליו וזלעזו

יציאות השבת פרק ראשון שבת

התם לא שכיחא שכרות. וה"ל דנרש פ' בתרא דתענית ודף כו:
וה"ל דנרש פ' בתרא דתענית ודף כו:
וה"ל דנרש פ' בתרא דתענית ודף כו:

התם לא שכיחא שכרות הכא שכיחא שכרות
א"ל במנחה כיון דקביעא לה זימנא מירתת
ולא אתי למפשע ערבית כיון דכולא ליליא
וזמן ערבית לא מירתת ואתי למפשע מתקופ

עין משפט

עין משפט
עין משפט
עין משפט
עין משפט
עין משפט

תורה אור השלם

- 1 לכן בה אשה קל
ירשאל עקב כי זאת
אשה קל הבין לקראת
אלהיו ישראל:
2 סוסי אנו ממונת תורה
גם הפולחן תעבד:
מילי כח
3 ויהי מקורת ויהי משה
לשפט את העם ויהי
העם על משה ויהי מקור
על המורה ויהי
4 וירא אלהים לארץ
ולחשן קרא ליליה ויהי
ערב יהוה קרי על ארץ
בראשית א
5 איך ארץ שמלך נער
השריד בקר
אשריר ארץ שמלך
הדרים השריד קר
בבוקר ולא שכיח:
קולת י טו"ח

גליון הש"ס

גמ' לביש ויחבש. ע"י
בגמ' לביש ויחבש. ע"י
בגמ' לביש ויחבש. ע"י
בגמ' לביש ויחבש. ע"י
בגמ' לביש ויחבש. ע"י

מוסף רש"י

חיי שעה. עלם היה ונתנו
בא. בבכורה של תורה.
שפתקן בגמ' התבט
היבנה עומת י"ח. מואל
לודים.
רעמטס פן אלף שלפטיס
שערין כל הילה ריעט
עומת טעל דאשנה וואלון
כשנה פחות י"ח.
יורשים.
ללו מוטס
רעמטס אלף הילל ואל
פמלן.
גמ' שפטי לביש
גמ' שפטי לביש
גמ' שפטי לביש
גמ' שפטי לביש
גמ' שפטי לביש

לביית הכסא מהו יש זימון

שאלת שלום ומנחם שם תפילין, ואין צ"ל שאינו חולץ, מקום שבני אדם עומדים ערומים ולבושים, יש שם שאלת שלום ואין שם קרי' שמע ולא תפלה ולא תפילין, ואם היה לבוש אותן [אנין] חולצן, מקום שבני אדם כולן ערומים, אין שם שאלת שלום, ואין צ"ל קריש ותפלה וחולץ תפילין, אחד מרחץ ואחד בית הכסא, ושכניו כי קאמר רב אדא במרחץ הדיש ואשמיטתו הוהמנה במרחץ לאו מילתא אלא אבא הוהנס בבית הכסא לא אישפוטא ונקטין לה לאיסורא.

יונה חד אמר משינתעמפו הדינין וחד אמר משיפתחו כעלי דינים ולא פליגי
הא דעסקי ואתו בדינא הא דלא עסקי ואתו בדינא רב אמר ורב אסי הוו יתבי
וגרסי ביני עמודי וכל שעתא ושעתא הוו מפחי אעיברא דרשא ואמרי אי איכא
דאית ליה דינא ליעול וליתוי רב חסדא ורבה בר רב הונא הוו יתבי בדינא כולי
יומא הוה קא חליש לכייהו תנא להו רב הייא בר רב מרדתי ויעמד העם על
משה מן הבקר עד הערב וכי תעלה על דעתך שמושה יושב ודן כל היום
כולו תורתו מתי נעשית אלא לומר לך "כל דיין שדן דין אמת לאמיתו אפילו
שעה אחת מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקדוש ברוך הוא כמעשה
בראשית כתיב הכא ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב וכתיב התם
"ויהי ערב ויהי בקר יום אחד יעד מתי יושבין בדין אמר רב ששת עד זמן
סעודה אמר רב חמא מאי קרא דכתיב "אי לך ארץ שמלך נער ושריד בבקר
יאכלו אשריד ארץ שמלך בן חורים ושריד בעת יאכלו כגבורה ולא בשתי
כגבורה של תורה ולא בשתייה של יין "תנו רבנן שעה ראשונה מאכל לודים
שניה מאכל לסמים שלישי מאכל יורשין רביעי מאכל פועלים חמישי
מאכל כל אדם אינו והאמר רב פאפ רביעי זמן סעודה לכל אדם אלא
"רביעי מאכל כל אדם חמישי מאכל פועלים ששית מאכל ת"ח מכאן ואילך
כוורק "אבן לחמת אמר אביי "לא אמרן אלא דלא מעים מידי בצפרא אבל
מעים מידי בצפרא לית לן בה אמר רב אדא בר אהבה מתפלל אדם תפלתו
בבית המרחץ מיתבי "הנכנס לבית המרחץ מקום שב"א עומדין לבושין
יש שם מקרא ותפלה ואין צריך לומר שאילת שלום ומניח תפילין
ואין צריך לומר שאינו חולץ מקום שבני אדם עומדים "ערומים ולבושין יש
שם שאילת שלום ואין שם מקרא ותפלה ואינו חולץ תפילין ואינו מניח
לכתחלה מקום שבני אדם עומדין ערומים אין שם שאילת שלום ואין
צריך לומר מקרא ותפלה וחולץ תפילין ואין צריך לומר שאינו מניח כי
קאמר רב אדא בר אהבה במרחץ שאין בו אדם "והא אמר רבי יוסי בר
חנינא מרחץ שאמרו אע"פ שאין בו אדם בית הכסא שאמרו אע"פ שאין
בו צואה אלא כי קאמר רב אדא ב"בחדתי והא מבעיא בעא ליה רבינא "הומוני
או אין זימון ולא איפשיטא ליה לאו הוא הדין למרחץ לא דילמא

קאלגוים וקלגוים.
גמ' נעל קל.
מציירי [מציירי].
לכלב אבנתי.
קלגויש [קלגויש].
סמ מרס.

רבינו תנאל

המאמץ התחלת דין,
אי הווי עסקי בדינא
אחרונה משפתחו כעלי
הדין טענותיה, ואי לא
משינתעמפו הדינין, עד מתי
ישבין בדין עד זמן סעודה,
ואסיקא ארבי זמן סעודה
לכל היום, כל ידיו שדן
דין אמת לאמתו אפילו
שעה אחת מעלה עליו
הכתוב כאילו נעשה
בראשית, מיט במעשה
בראשית כתיב ויהי ערב
מאכל כל אדם אינו
ויפסוד העם על משה מן
הבקר עד הערב, מסיקא
עד שיהלל, אריכל כיון
שהגיע זמן תפלת המנחה
אמר לראש שיטעום קורס
שיתפלת תפלת המנחה, אין
הילכה כי הא דרבינא, וכבר
פירשונה בכרובות כפרק
תפלת השחר, אמר רב
אשי חזינא ליה לרב כהנא
דכי איכא צפרא [בצלפא],
שדי גלוימיה וכו' דיה
ומית כרעה כעבדא לקמיה
מריה ומצלי, ובר איכא
אלהין ישראל, וכו' רבי
לכחות, אמר רב אדא
בר אהבה מתפלל אדם
במרחץ, ואחריכך עליה
מריה, והנכנס למרחץ מקום
שבני אדם עומדים לבושים,
יש שם מקרא קריית שמע
וחפלה, ואין צריך לומר

שאלת שלום ומנחם שם תפילין, ואין צ"ל שאינו חולץ, מקום שבני אדם עומדים ערומים ולבושים, יש שם שאלת שלום ואין שם קרי' שמע ולא תפלה ולא תפילין, ואם היה לבוש אותן [אנין] חולצן, מקום שבני אדם כולן ערומים, אין שם שאלת שלום, ואין צ"ל קריש ותפלה וחולץ תפילין, אחד מרחץ ואחד בית הכסא, ושכניו כי קאמר רב אדא במרחץ הדיש ואשמיטתו הוהמנה במרחץ לאו מילתא אלא אבא הוהנס בבית הכסא לא אישפוטא ונקטין לה לאיסורא.

לו הנה ע"פ מה שנהלה לפנינו בגמ' דמני' אתי חולצן

